

Sporočilo za javnost

Ljubljana, 14. 4. 2021

Sodnica Urška Klakočar Zupančič oproščena vseh obtožb disciplinske tožilke

Na predlog predsednice Okrajnega sodišča v Ljubljani je Sodni svet kmalu po objavi zasebnih navedb, »ukradenih« z zaprtega dela Facebook profila sodnice mag. Urške Klakočar Zupančič, uvedel disciplinski postopek zoper sodnico.

Včeraj popoldan se je disciplinski postopek končal z oprostivjo sodnice, za katero je tričlanski senat ugotovil, da ni kršila Zakona o sodniški službi. Obrazložitve za oprostitev še nismo prejeli, saj je bila včeraj razglašena zgolj odločitev.

Odločitev senata pa nedvomno kaže na to, da vsebina zapisov sodnice Urške Klakočar Zupančič na zasebnem, zaprtem Facebook profilu ni bila protipravna, da ni šlo za neprimerno in nedostojno izražanje glede trenutne oblasti in posledično tudi ni prišlo do kršitve ugleda sodstva. Prav tako pa ni mogla biti podana njena odgovornost za hujše posledice za ugled sodniškega poklica. Glede tega očitka je obramba namreč zatrjevala, da se širši krog ljudi z njenimi zapisi ni seznanil zato, ker so bili ti objavljeni na njenem zasebnem in zaprtem Facebook profilu, temveč zato, ker jih je državni sekretar dr. Vinko Gorenak javno objavil na svojem blogu in so njegov zapis nato povzeli različni mediji.

Sodnici tudi ni bilo mogoče očitati niti naklepa niti malomarnosti za storitev očitanih ji kršitev, saj je uresničevala zgolj in samo svojo pravico do svobode izražanja ter še to v povsem zasebni sferi in ne pri izvrševanju svoje funkcije. Nikakor torej ne gre pristati na stališče, da je Facebook v celoti javni prostor, saj sicer povsem zvedenijo možnosti nastavitvev na »javno« in zasebno«.

Naj dodamo še to, da tudi Komisija za etiko in integriteto Sodnega sveta ni ugotovila kršitev sodniškega kodeksa, 2. 3. 2021 je sprejela le sklep, da se bodo pripravile smernice za uporabo družbenih omrežij za sodnike.

Kako se je zgodba začela

Navedbe sodnice, ki so bile predmet disciplinskega postopka, je 1. 12. 2020 najprej na svojem blogu objavil državni sekretar v Vladi RS dr. Vinko Gorenak, identičen zapis pa je še isti dan objavil tudi portal Nova24TV. Nato se je zgodil pogrom v delu medijev in le dober mesec dni kasneje je sodnica izgubila mesto vodje oddelka za etažno lastnino – pred odločitvijo Komisije za etiko in integriteto Sodnega sveta in Disciplinskega sodišča. Pravosodno ministrstvo je na ljubljansko okrajno sodišče, ljubljansko višje sodišče in vrhovno sodišče poslalo dopis, v katerem je napeljevalo predsednike sodišč, naj zoper sodnico uvedejo disciplinski postopek, čeprav bi predlog lahko podalo tudi kar samo. Predsednica ljubljanskega okrajnega sodišča je nato vložila pobudo za začetek disciplinskega postopka in z novim letnim razporedom sodnici odvzela vodenje oddelka za etažno lastnino.

Gre za izjemno pomemben precedenčen primer, v katerem je zmagala svoboda izražanja, ki je za sodnike pri javnem nastopanju resda upravičeno omejena, a v zasebni sferi nedvomno mora ostati nedotakljiva. Zahteva *biti tiho* bi pomenila poseg v temeljno bit človeka, katerega osnovni del življenja je razmišljati in se, vsaj v zasebni sferi in brez pretiranih omejitev, svobodno izražati. Prisilna tišina v vseh segmentih posameznikovega življenja bi pomenila zanikanje te osnovne podstat človekovega življenja. V dobi modernih informacijskih tehnologij je del zasebnega prostora nedvomno tudi na področju elektronskih komunikacij in pri uporabi aplikacij za večosebno zasebno komuniciranje. Časi, ko smo si dopisovali le prek golobov pismonoš in klasičnih pisem, so mimo. Temu se morajo prilagoditi tudi kodeksi posameznih poklicev, tudi tistih, ki morajo biti v javnosti bolj zadržani.

Odvetniška družba Pirc Musar & Lemut Strle